

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Органъ на общитѣ български търговско-индустриални интереси.

Редакторъ - издатель: П. Д. Драгулевъ.

Полна три зати седмици
и продължителна ерда
мисъл.

АБОНАМЕНТА:
Годишно 150 лв., 1/2-год.
90 лв., 3-месечно 45 лв.

Абонаментътъ включва въ-
вска 1-ва тисля отъ ме-
сца, — всички предмети

Цените за обявите са:
за 1 кв. сантиметър 2-60
лв. за годишна, вечна,
некрологична 1-50 лв. за едно
любимичко; баласи, ре-
стори, циркулари и про-
токоли по 1-50 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.

Всичко, което се отнася до
тестата се адресира до:
„Търговско-Промисленна За-
щита“, Варна, „Вечер“ 8.

National Steam Navigation Co Ltd

РЕДОВНА СЕДМИЧНА ЛИНИЯ

МЕЖДУ

ВАРНА — ПИРЕЙ — МАРСИЛИЯ

И ОБРАТНО

1-во класния параходъ

„МЕАНДРОСЪ“

съ вместимост 4000 тона и бързина 12 ми-
ли, ще пристигне въ Варнен. пристанище
на 14 т.м. и ще заминне на 18 сжщч напра-
во за Цариградъ, Солунъ, Пирей и Марсилия.

ТРАНСАТЛАНТИЧНИЯ ПАРАХОДЪ

„ПАТРИСЪ“

подъ английско знаме, съ вместимост
12000 тона и бързина 16 мили, ще при-
стигне въ Варнен. пристанище на 20 II. т.г.
и ще заминне на 22 сжщч направо за
Цариградъ, Солунъ, Пирей и Марсилия.

Луксозния пасажерски параходъ

„АНДРОСЪ“

подъ английско знаме, съ вместимост
3000 тона и бързина 14 мили, пристига въ
Варненското пристанище на 27. II. 1924 г. и
заминава на 29 с. м. направо за
Цариградъ, Солунъ, Пирей и Марсилия.

Комодния бързоходенъ параходъ

„НАКСОСЪ“

подъ английско знаме съ вместимост
3000 тона, бързина 14 мили, ще пристигне
на 5. III. и ще заминне на 7 III 1924 година
за Цариградъ, Солунъ, Пирей и Марсилия.

Приематъ пактници и стоки за гор-
нитѣ пристанища, както и за всич-
ки др. гръцки пристанища, сжщо и
за Александрия.

За подробни сведения отнесете се до Параходната Агенция
ГР. А. ПУЛУДОПУЛО — Варна.

Свѣстете се индустриалци!

Тоя надсловъ не е напѣ. Той
е на заслужения на България
отъ родолюбивото и самоотвер-
жеността на оличавитѣ му
нашѣ отличенъ събратъ в-къ
„Родолюбецъ“ въ Габрово.

Не само въ областта на об-
ществениостта и политиката,
но и въ областта на иконо-
миката и на стопанския жи-
вотъ той се явява проникнатъ
отъ родолюбиво чувство и
прави горещъ позивъ къмъ
индустриалцитѣ „да се съ-
стятъ“, да работятъ за се-
бе си и да станатъ сила и
самоувереност на интереситѣ си
срѣщу подготата кампания: да
се прѣмине закона за насър-
джене на местната индус-
трия, кампанията организира-
на чрѣзъ печата, отъ отличен-
иятъ врагове на капитала и
ако отъ ордѣнитѣ на управ-

лящитѣ буржуазни партии,
иначе крѣпители на капитала.
Въ „Родолюбецъ“ въстава
противъ волята и атакитѣ срѣ-
щу мѣстната индустрия и
прави тоя покренъ и родо-
любивъ позивъ. Стопанското
възвѣщаване на родната
чрѣзъ покровителството на
индустрията за благоденствие-
то на народа е неговъ родо-
любивъ девизъ. Тоя ясно
проглежда въ статийната съ-
горното озглавление.

Но поставено е едно пи-
тане въ сжщата статия и
отговорено е ето какъ: „Как-
во е направилъ о аче тая ин-
дустрия, за да отбѣе атакитѣ
прѣмъ себе си? — Ние сѣмъ
можемъ да отговоримъ:
нищо!“

Това питане и отговора му
ни отариватъ по-нататъкъ

скобитѣ, между които е ка-
вапо, че онова, което не е
направилъ индустриалцитѣ е,
че не е попълнилъ листо-
ветѣ, които „дѣлния“ секре-
таръ на търговската камара Д.
Влаховъ имъ рѣшилъ да ги
попълнятъ, — на да анкетира
индустрията имъ.

Грѣхъ непростимъ е, намоти-
на, дѣто често индустриалцитѣ
сами на себе си не осуж-
ватъ, дѣто, всрѣщъ, по ра-
боти, въ които би могли сами
на себе си да помогнатъ, ба-
ватъ апатично прѣнебрежи-
тели — дѣто не бързатъ да
напоказуватъ всичко, което ще
имъ принесе можа. Но по-
читаеми нашѣ събратъ и о-
собено достоуважаеми г. г.
Мон... , които подовиримо
да е автора на статийната,
ще ни позволятъ да попитаме:
Подането или изпѣването
на листовѣтъ на Влахова ли
е разковнителъ на всичко по
проблемитѣ на индустрията?
Това ли спрѣ „умни“ и „дѣл-
ни“ анкетиоръ да не въ-
върши въложбата му, 2—3
пакти, работа срѣщу изразход-
ванитѣ 30—40 хиляди грѣш-
ни лева на „камарата“?

Влаховъ е изучилъ да копи-
ва, а не да работи. Нищо
не направилъ тоя охщия Вла-
ховъ въ бѣлето си секретаръ
на Варненската търговска ка-
мара, до като не му бѣха на-
готови сложени материалитѣ
отъ Спиро, отъ Балтаджиеви
и др. Въ събирането на ма-
териала е глѣбъ, а въ нап-
мането пари е пъргавъ.

Когато се мотиратъ отъ об-
щото събрание на камарата
бюджетния параграфъ отъ
една 30-хилядна сума, кава се:
„анкетиора на габровската ин-
дустрия отъ страна на Вар-
ненската търговска камара
ще иде самъ на мѣстото, ще
прѣстои 1—2 мѣсеца и ще
проучи състоянието и непо-
срѣдствено, като посети и
направи проучвания въ всич-
ко оидѣлно индустриално на-
ведение“).

Всѣки отъ гласувалитѣ, сѣ-
дователно, разбраше — Вла-
ховъ ли, или други направеше
анкетата — че той ще иде,
отъ заведение въ заведение,
лично да попълни графитѣ въ
въпросницитѣ и да си вземе
и други странични отъ об-
щитѣ въпроси бѣлѣжки за
по-добри уоповѣния.

И, дѣйствиелно, ако бѣше
нуждно и достатъчно анкетата
да се извърши само съ
въпросницитѣ, тя можеше да
се извърши отъ камарата безъ
командироване на човѣтъ въ
Габрово — просто, като на-

*) Всичкитѣ во-големъ фабрични за-
ведениа са 52, които еднакъ ан-
кетиратъ, които се туратъ отново отъ
фабричнитѣ прѣдставитѣ срѣдствено,
когато да извърши анкетата за 10, а най-много
за 15 дни съ най-обективни и най-точни
проучвания.

товари г. г. габровскитѣ мѣ-
стни членове на камарата да
ги раздаватъ за попълване и
ги събератъ попълнени, точно,
както направилъ Влаховъ,
който три пакти ходи въ Габ-
рово съ прѣстой първия пактъ
блѣзо мѣсецъ, а втория и тре-
тия повече отъ по седмица и
взе сума пари за пакти и
дневни.

Анкета, обаче, съ мерисане
не се свършва и особено
анкета, която ще трѣба здри-
во и силно да аргументира
неуспоримата нужда отъ
вдѣлането единъ цѣлособра-
венъ законъ за бѣдѣнето на
сърдечие и развитие на ин-
дустрията.

Ние на врѣмето си още,
прѣди повече отъ година и
половина врѣме, бѣхме ка-
вали: Влаховъ не можа да на-
пише анкетата си като анке-
тиоръ на Цариградското тър-
жище, до като не събра до-
кладването и напечатването отъ
Ж. Т. Бурнаковъ въ „Извѣ-
стия“ на Бургаската търг.
камара. Написа Влаховъ ан-
кетата си за това тържище
едва подиръ двѣ години, сѣдѣ-
лѣжитѣ наши вѣтъвания и
сѣдѣ като ходи въ Генуа съ
Стамболиевски да му послужатъ
като звено въ опознаване и
облажаване съ Чичерина чрѣзъ
кумѣца на Влахова, Раковски.
Въ сжщото врѣме съ по-
ложителностъ некаже да ка-
жемъ и на габровци, че тѣ
анкета нече видятъ екоро,
ако не и никога, щомъ Вла-
ховъ е анкетиора и ако нѣма
кой отъ бившески бодове да и
подкарава.

В. „Родолюбецъ“ ни от-
крива, че анкетата и, сѣдѣ,
трикратно посѣщение на Габ-
рово отъ Влахова, още не е
почина — въпросницитѣ не
са попълнени и не еж туре-
ни на разположение на ан-
кетиора! Чудна работа!!..

Е, кога ще стане тѣ и кога
ще послужатъ за ползвитѣ цѣ-
ли, за които е прѣдпазана
цена?..

А на дневнитѣ редъ е ва-
кона за насърджене на мѣ-
стната индустрия: да се из-
мѣни или съвѣмъ да се прѣ-
махне. Тоя законъ, както ка-
захме, има своитѣ врагове не
само въ маситѣ, които се на-
строяватъ отъ крайнитѣ еле-
менти; той има и противници
доктринерни, има ги и въ ордѣ-
нитѣ, които не сужатъ на край-
ноститѣ и не враждуватъ на ка-
питалистическата стопан. прѣд-
приемчивостъ — има за про-
тивници така нарѣченитѣ *Laissez faire, laissez passer* потитѣ,
който сж противници на всѣ-
ка намѣна на държавата въ
икономическо отношение, сж

противъ всѣко стопанско по-
кровителство отъ държавата
— всѣки да се остави на сво-
бода и на своята сѣжба.

Да, въ министерството на
промислеността дѣлно рабо-
тятъ и бързо се готвятъ, пора-
ди истичането срока на за-
кона за насърджене мѣстна-
та индустрия, който сега е
въ сила — да го подновятъ
или отъ корена прѣмахнатъ.
Наврѣно министерството не
ще се съгласи да чака, докато
Влаховъ се справи съ въпро-
са за габровската анкета. То-
ва е лошото, а лошото не про-
нахожда отъ индустриалцитѣ,
а отъ главноостта на сѣния,
който сж натоварени съ из-
вършването на анкетата, кои-
то върѣгнаха въ тая тежка и
бавна колесница единъ из-
пѣнителъ, който отъ сто бода
трѣбва да се подкара да из-
върши анкетата. Тѣ именно
трѣбва да носятъ и отговор-
ността, ако анкетата не се
свърши, а не горѣнитѣ, отъ
вѣждѣ и за всичко, хокани
индустриалци.

ВЪРЪ.

Ив. Неновичъ.

Долу вноснитѣ мити върху прѣ-
тикулитѣ отъ първа необходи-
мостъ, които стирпиратъ ни про-
извеждатъ за износъ!

Защо е толкова мудрене и
замаяване очи? Защо е тая ви-
зантийщина, която се разигра-
ва въ парламента? Всѣкой единъ
отъ избраницитѣ на народа
който засѣдаватъ въ Народното
Собрание, ако е достатъчно ин-
телегентъ, знае добръ, че
всички тия мѣрки за поестини-
ване живота сж просто едни
игра, за да се види, че се пра-
ви нѣщо, отъ което не-че не
лѣее нищо. Единъ търговецъ
Народенъ Прѣдставителъ дажъ
апилира къмъ търговецкото съ-
словие за поестиняването на
живота! Какво може търгове-
ца? Та той продава споредъ
това, какъ купува, като, разби-
ра се, прибавя ония печалѣи,
който нестабилността на валу-
тата му налага. Ако всички
търговци у насъ се разорѣва,
за да накаратъ живота да по-
естинѣе, то тѣ едва ли бѣха
направили нѣщо отъ значение.

Цѣната на консумираниитѣ
отъ насъ артикули не може да
спадне подъ цѣната на сжщитѣ
на всесвѣтското тържище! Но
ти може да бѣде много при-
ближена къмъ него. У насъ и-
маме артикули отъ първа необ-
ходимостъ, които ние продава-
ме за нѣмощъ на цѣна много по-
ниска отъ тая отъ страната.
Ние произвеждаме тия артику-
ли главно за износъ. Причи-
ната за високата нѣмъ цѣна въ
страната е, че тия артикули и-
матъ у насъ високо вносно ми-
то, или сж просто недостѣпни
за вносъ.

За да се накаратъ продава-
читѣ да не приравняватъ цѣна-
та съ тая на свѣтското тър-
жище, нужно е да се прѣмахне
вносителното мито върху въпрос-
нитѣ артикули.

*) А между насъ казано: когато въ
страната се намѣри кой да издаде тоя
трудъ съ събралитѣ данни и автора съ
изпѣванъ материално.

Отъ това бюджета на държавата не ще пострада, защото тѣ и безъ това се не влисаатъ, а напротивъ се влисаатъ.

Прѣмахне ли се обаче митото и разрѣши ли се съвсѣмъ свободенъ, безпринителенъ вносъ, освободенъ отъ равни полупроценти и пр., тогава или тия артикули ще добиятъ у насъ цѣната на всесвѣтското тържище, или ще прѣживѣемъ вноса на земледѣлчески артикули въ земледѣлческа България.

Населението не ще пострада отъ това, защото то и безъ това е принудено да продава на износители на по-ниска цѣна отъ тая, която артикула има въ страната. Ще продаватъ и тѣмъ и други спекуланти. Отъ това обаче държавата ще загуби нищо, а още по-малко народа. Най-сѣгнѣтѣ кон е причината за сѣмъшествоването на вносно мито за артикули, които ние експортираме рат ехелленс? Не е ли, за да може да се ограби мѣстния консуматоръ?

Наглежда, че се работи въ Народното Сѣбрание, само, за да се каже, че народнитѣ избраници се грижатъ за народа и съ това да оправдаятъ жалоститѣ дневни пари.

Нели създадохъ сега законъ за поестиняването на жинота. Ако тѣ имаха вѣра въ него, то защо увеличаватъ дневнитѣ си?

Реалнитѣ депозити.

Въ отгласа, даденъ отъ вѣстника ни за реалнитѣ депозити по поводъ разсѣжанията върху реферата на г. Даверова справедливо и вѣрно е: че за уредбата имъ не е могло да се каже онова, което е пуждно да стане за да се избѣгнатъ честитѣ неправди и още по честитѣ конфузности. Но като вистѣтутъ некашъ отъ вѣрмето, налаганъ отъ нуждитѣ и очакванъ съ отворени обятия отъ търговцитѣ, той е добръ дошѣлъ и, съ всичкитѣ квалифицирани пробили и технически несвършенства, той се приема отъ търговцитѣ, най-първо, като добро начало, което тепъръ на ще се обработи, допълни и доведе до свършенство, увѣрени сме, това ще дойде скоро понеже ще се наложи отъ опита и това ще уголѣми прѣимущества на държавнитѣ реални антреповити — прѣдъ частнитѣ такива на „Екваторъ“ и др.

Въ условията, при които се развива нашата търговия по настоящемъ и при огромнитѣ мита, берии и такси, които се плащатъ въ митницата при внасянето на стокитѣ, а особено при голѣмитѣ липси на пари, отъ каквито често пати страда търговията ни — често пати търговцитѣ не могатъ да събератъ пари да си изплатятъ митата прѣдъ митницитѣ. Въ тия случаи реалнитѣ депозити и, именно, тия на държавата, идатъ като единъ колосаленъ опомогателъ на търговията да се развива и напредва.

Реалнитѣ депозити, въведени отъ държавата въ Варненското и Бургасъ пристанища ще е единъ голѣмъ напредѣкъ за търговията, главно заради това, че чрѣзъ тѣхъ се развързватъ рѣцетѣ на търговията въ много отношения: първо и първо, антреповитѣ се стокитѣ въ държавнитѣ антреповити безъ предварително изплащане на митата и пр. и безъ всѣкакви други формални гаранции прѣдъ нея — както това се изисква при реални антреповити на „Екваторъ“ и др. — за изплащането имъ. Второто е, че при това положение, търговцитѣ могатъ да се одобряватъ съ документи въ всѣко вѣрме отъ държавата за да се улесняватъ съ вавантни кредити, ежечасно, да си правятъ и много други улеснения.

Внаете, че въ сегашно вѣрме търговията, особено импорт-

ната търговия, не става съ шогни, не става съ малко пари — тия да храня човѣка, трѣбва да става съ голѣми капиталы, а ние българитѣ не сме голѣми капиталисти и често пати не ни достигатъ не само пари да си платимъ митата, а и гербовитѣ марки по освобождаването на стокитѣ.

Държавата ни устройва и тия улеснения. Нека ги посрѣщамъ съ отворени обятия, макаръ че ще платимъ малко повече за тия улеснения, които иначе ще ни бждатъ много полезни.

Ще е много безотвѣстно отъ търговцитѣ ако искатъ даромъ отъ държавата тия улеснения, а ако тѣ сѣ скѣпни, тѣ е майка наша — ще се убѣди, че сѣ скѣпни и ще намали. Началото е важно. Началото да не се изпусне.

Търговецъ.

Отъ тукъ отъ тамъ.

Въ народното сѣбрание се разгледаше законопроекта за допълнение закона за изплащане митата, акцизитѣ и разнитѣ такси и берии въ банкноти. Цѣлата на този допълнителенъ законъ е, да се даде въ рѣцетѣ на министъра на финанситѣ единъ инструментъ, съ който да манипулира по-сигурно въ отбраняването отъ влиянието на спекулата, която лошо тежи, лошо се отразява върху падането и вдигането на лева и върху повишението и понижението на цѣнитѣ на прѣдметитѣ — да стабилизира, сирѣчь, стойността на лева и да регулира живота, да може да трѣгне къмъ постепенно и по-сѣдователно поестиняване.

Говориха по този законъ-проектъ много отъ депутатитѣ. Говори г. Мишайковъ проесоръ политико-икономъ. Той не е оптимистъ; той не вѣрва въ единъ успѣхъ отъ този новъ законъ. Не е оптимистъ, защото гледа по иначе на българската психология, на българската дѣйствителност, които не се поддава много лесно на експерименти съзрвани съ съзнанието, че законитѣ въ една държава сѣ само оказватъ, сѣ компаситѣ, сѣ само изтеодителитѣ въ общественния и гражданския животъ, а гражданитѣ, а обществата сѣ, които трѣбва да се водятъ отъ тѣхъ и да регулиратъ живота си по тия оказания, каквито тѣ прѣдписватъ, съзнание, обаче, което въ нашитѣ граждански обществата липсва и всѣки законъ, които благоустроятъ, които гонятъ цѣлата да дадатъ една правилна насока на живота, особено тия, които цѣлятъ да внесатъ поестинение на живота, не струватъ нищо пари.

Тоя песимизмъ се чете и въ думитѣ на варненския народенъ прѣдставител г. П. Г. Петровичъ.

Отъ тоя законъ г. Петровичъ не очаква:

бързи и голѣми резултати за намаление на скѣпността.

За туй той прибавя къмъ това свое казване:

Необходими сѣ героически мѣрки за намаление държавнитѣ разходи и увеличение приходитѣ отъ държавнитѣ стопанства.

Т. е. държавата по-малко да тарашува въ кеситѣ на данъкоплатцитѣ, а повече да се на дѣва на себе си и на своето за това, което и е потребно да разходва.

Тая мисль се е казвала и отъ други; тѣ се е поотарала и потретвала много пати отъ практици и теоретици политико-икономисти — станала е банална почти, но нѣма кой да я усвои и приложи. Защото нѣма кой да разбере, че колкото държавния бюджетъ е по-скрътенъ,

е по-малкъ и колкото по-малко държавата изпразва кеситѣ на данъкоплатцитѣ си, толкова повече тѣ цѣнтъ, толкова повече благосѣдливостъ и е по-крепко, толкова повече и на прѣтѣ и иматъ цѣна, иматъ висока стойностъ. Мислимъ, така разбира и г. Петровичъ тѣмъ частъ на своята рѣчь въ камарата.

Но г. Петровичъ разбули голотата на едно правословие — което иде отъ много страни, иде и отъ едритѣ, които мечатъ да видятъ въ единъ мѣстъ естинията, щомъ тѣ се въприеме и приложатъ споредъ една изработена отъ тѣхъ платформа и специаленъ законъ.

Г-нъ Петровичъ поддържа че:

Въпроса за скѣпността прѣдъ всѣчко зависи отъ курсовѣтъ на лева; ако успѣемъ да го стабилизираме, автоматично ще послѣдва едръ относително спадане въ цѣнитѣ на стокитѣ.

Много право. Така мислимъ и ние: щомъ се „стабилизира“ лева и цѣнитѣ на стокитѣ ще спаднатъ. Но г. Петровичъ бѣше да дѣмъ да даде и едно осветление:

Защо до сега лева се държеше въ едно халтаво, въ едно колебавно състояние прѣдъ всѣко вѣрме, когато става вноса на хранитѣ и тютюнитѣ и тогава той най-много пада, обещаваша се и това състояние продължава, до като се свърши вноса на хранитѣ и тютюнитѣ, а следъ това се стабилизира? За тѣмъ фактори ли намѣва г. Петровичъ, че найявѣтъ върху курса и че сѣ вѣтъ отъ нашия контролъ?

И ние мислимъ, че когато въ България нѣма „фактори“ като тия, които искатъ съ малко пари много стона да закупятъ и да ги внасятъ, тогава стойността на лева ще е по-висока, съ по-важѣдена цѣна и естинията ще си пробие пътъ, ако не напълно, поне, колкото зависи отъ него.

Пъкъ като допълнение ще прѣдадемъ мѣстното и на единъ другъ авторитетъ и компетентенъ човѣкъ, ако и не депутатъ:

„Скѣпността ще си остане скѣпността у насъ помпѣо всѣчки „платформи“ и всѣкакви закони. Скѣпността у насъ е резултатъ повече отъ скѣпността въ Европа и до като послѣдната бѣдѣтува отъ нея, ние сѣщо непе видимъ бѣлъ денъ. Махне ли се скѣпността въ Европа, естинията и у насъ ще настѣпни. Илюминъ си правятъ оная, която мислятъ, че съ сила добро се навѣршава!“

Вѣрно, по-малко отъ диктатурата на Дирекцията С. Г. О. П., която бѣше и военна и държавна, надали ще може да се създаде; но колко пари стори и тѣ, когато скѣпнитѣ по далечни и по близки причини ние или нашитѣ законопрониятия не сѣ въ състояние да ги отстранятъ?

Пейфа.

Б. Р. Слѣдъ нареждането на горното, единъ много видѣлъ и много патилъ търговецъ ни каза: „Всесвѣтската конкуренция е единичното най-ефикасно средство за поестиняването. Другото всѣчко е палатина, е правди думи. Другото е бибронче, а не майчина гърда, майчина пицка. Въ Англия, страната, дѣто умственото и физическото възпитане се най-много цѣни, биброна за дѣцата е абсолютно забраненъ. Въ Англия и въ Америка, а особено въ Германия надъ всѣчки влостности и бѣдствия съ производството и само съ

ВЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКА БАНКА

АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО

Капиталъ лева 30,000,000. Резерва лева 7,000,000
ЦЕНТРАЛА ВЪ СОФИЯ. — СЕДАЛИЩЕ ВЪ РУСЕ.

Клони:

Варна, София, Русе, Бургасъ, Пловдивъ, Габрово, Ломъ, Попово, Търново и Тръна.

Извършва всѣмъ банкови операции.

Приема срочни и безсрочни влогове.

Специална служба за продажба на храна за смѣтки на трети лица при плановѣтъ въ Варна, Бургасъ, Ломъ и пр.

ТЮТЮНЕВА ФАБРИКА

„МОИЧЕ“

М. К. АВГЕРИНИДИ, Варна
произвежда най-хубави и ароматични

ПАПИРОСИ

големното производство се надвиватъ. Българекитѣ гений не е доживѣлъ другъ цѣнакъвъ способъ, освѣтъ пакъ тѣмъ — голѣмо производство, голѣмъ трудъ, голѣма пестеливостъ.“

Finis coronat opus.

На нашъ свѣтъ тѣмъ фраза значи: Край е, или бѣва вѣнецъ на цѣлата работа.

Всѣчки въ Варна, като вземете отъ най-древния търговецъ до най-едрия и най-сладкия агрономъ — и до членове, подпрѣдствателитѣ и прѣдсѣдателитѣ на търговската камара, гледаха на Цане Коледниевъ като на едно свѣтло, като на единъ духъ, който като огае всѣчко въ Варна ще бѣде огаено, всѣчко живо ще се прѣоборне на мъртвило.

К. Геневъ, Д-ръ Екимовъ, Г. Серджановъ, Д. Влаховъ, Дерадъ и кой не? — всѣчко мило и драго даваха за кумира си — на кумира си да угоди, глѣвѣтъ му да не спечелатъ.

Адва души само — архитекти Г. Коваровъ отъ Търново и С. Д. Върбовъ отъ Габрово бѣха единичитѣ, които съ упоритостъ на истински бакалници вавиха: „къмъ кумира ние можемъ да бѣдемъ щедри, но не и безконтролни“. На одного самъ кумира кава: „мѣлчи бѣ, ти си керемидчия, ти не равнирашъ отъ тѣмъ работи“; на другия, единъ отъ любоугодницитѣ на кумира кава: „ти лѣжешъ, ти обижашъ божеството“. И днаше се на кумира пѣло удовлетворение, угаждаше му се на всѣка прѣщѣвка. Но безконтролността е лошъ пѣловодникъ. Послѣдницѣтъ отъ безконтролността сѣ злоупотребилицата.

Кумира е първото отговорно лице за всѣчки станали работи въ търговското училще и академията, отговоренъ е и за станалитѣ парични злоупотребилици въ едно или друго отъ тѣхъ, за които се води сѣдствие отъ I-ия варненски сѣдсѣдователъ.

Има една юридическа максима, която гласи: accessorium sequitur principale, т. е. второстепенното иде сѣдъ главното.

Въ прѣстѣпеницата има и главния и второстепенни отговорници. Главнитѣ всѣкога биватъ моралнитѣ отговорници, а второстепенни сѣ юридически отговорнитѣ. Главнитѣ понасятъ моралното и най-тежко наказание — посора, а второстепеннитѣ — ещическото по-леко наказание — витвора.

Не импратъ ли за нуждно обожателитѣ на кумира да го поостранятъ отъ службата му, до като г. сѣдебния сѣдсѣдователъ надирѣ има ли той участие въ злоупотребилицата и кое мѣсто на отговорноститѣ трѣбва да вземе.

Но отстранитѣ, или не, отстранитѣ обожателитѣ кумира си, станалото е прав на негова та слава, а край е неспайния вѣнецъ.

Писмо противъ насъ.

„Драги Бай Д.“

„Отдавна не сѣмъ ти прѣпалъ нищо, защото ти сѣсѣси: си станалъ другъ човѣкъ. Прѣдъ бѣше безпристрастенъ правъ телъ на общитѣ интереси. Сегга обаче, щомъ ти се прати лѣщо което и отъ малко даже да мѣчене твоитѣ протеститѣ“, разгряхъ кисело върху лакмуса Тоя не е право. Ако ще по ситѣ внамето носи го мѣтъ трѣбва. Най-сѣгнѣтъ, драги мѣ, за пѣсон работи се пишатъ въ вѣстника тѣ равни мѣстни, които хората подписватъ и за които отговарятъ. Вѣщо тогава мѣстни, че всѣчко по трѣбва да се очаква отъ държавата, се не въсприема отъ тебъ? Извини, азъ не сѣмъ ни то кашкавалдѣмъ, нито сирѣнаръ. Азъ немога да вѣстѣмъ интереситѣ имъ и да на държавата да уреди още отъ сега становището си. Вро-чемъ, тукъ държавата нѣма какво да прави. Ако тѣ си конци, сѣ апетита си за печалба, желаетъ да глѣдватъ не сѣмъ на свѣта и въ пѣкой моментъ тѣмъ кесия имъ вавѣда на гърлото, то какво е новата държавана? Нека се сплотятъ и се не конкуриратъ, като питомци на капитализмъ завѣдени. Който е сѣ твърдъ голѣмъ апетитъ, той трѣбва да понесе и послѣдствитѣ.“

Това писмо ни е пратено отъ единъ добръ приятелъ, лѣсто мѣстни и упрѣнитѣ много добръ цѣнитѣ. Приятеля ни е правъ и ние не можемъ да не се съгласимъ напълно необличени отъ упрѣна, че сме пристрастни въ застъпванитѣ ни не само за пѣсон, а за всѣчки почти търговеки и стопански съсловици. Правъ е и не можемъ сѣ нищо да се повинимъ прѣдъ него за откаса си да помѣстимъ въ вѣстника си неговата статия. Не трѣбва всѣчко да се очаква отъ държавата. Напълно

*) Думата е за габровци.

сходна на това му мнение: че предприемачията, търговец или индустриалец, трябва да плати по-голямо от обикновено, за да се освободи от данъка, който не е в състояние да плати. Това е вярно, но не е ли това, което се нарича данък на бедността? Да го направят, да го платят, да го дават. Но моментът, едва няколко дни след 9 юни, бяха много критически за търговците и индустриалците и исканията им от държавата, главно кредит и др. бяха исканията на донитрант на бидежките си. Ние, ако не помогнем, не бива да ги даваме — тактически причини и вастания да не пожелваме статиста. Иначе, по отношение на солидарния състав, нашият приятел: не всичко да се иска от държавата (*). А по отношение до професионалното образование, това да си е тогава изключително на професионалните корпорации и състави.

(*) Защото Хансман, който дава своя фелетонна книга, че могат да се правят „бъжари“, които не са държавни да им дават, а да ги дават — защото от държавата, платил много, ако не в състояние, се казва.

Много скоро.

Благодаря членове от Варненската търговска камара, които бяха потпирали на 5-и юни 1922 г. доверие на бюрото и корпорацията на камарата, с отпращане следните писания до същото бюро:

1. Върно ли е, че бюрото е пратило свой представител за участие в свиканата от г-на м-стра на промишлеността в София конференция, казва директивна му е дадени и какво становище е взел и какво решение е взето?

2. Хроникално бв преди няколко дни в мѐстните вѐстници, че по инициативата на Варнен. търг. камара се свиква конференция на търговските камари в гр. Варна, приличаща на свиканата на конференцията на не си е известна?

3. Какви са резултатите от финансовата ревизия на търговското училище?

4. Отпуснато ли е на г. професор от търгов. академия 15000 лв. преди връщане на ваканцията, когато е ходил в Белгия? Ако такава сума е отпусната — защо?

5. Дадено ли е на итхейк вѐмпец (4000) четири хиляди лв. за да бъде изплатено като професор в академията?

6. Правени ли са изследвания преди на лицата, които са предлагали статии за в. „Икон. Известия“ не за това, че не са одобрени по съдържание, но защото са били писани от лица, неприемливи на нѐкому от редакцията?

Варна, 22 януари 1924 г.

Съ почитание:

Членове на камарата.
Следват подписите.

Много скоро, много скоро колелото се обръща. Много скоро, които не порицат дойдох до убеждение, че бѐха 4 цѐла дни изготвени на да изтрѐгат порицанието им вѐмпец насѐ. Нѐщо повече. Новата камара, която ще дойде, навѐрно не слѐдѐ много, още ще завари и едно слѐдѐтвенно дѐло при I Варненски слѐдовател по запитването вѐ точка 3-та, по която ще има да даде обяснение на много мѐста и безгѐрѐшния, най-достойния, незабѐвния ректор на академията.

За насѐ нѐма по-голямо удоволствие от това, че чорана почна да се явява и то толкова бѐже, и то от самите тѐ, които не искаха да допуснат, че е възможно да се върши това, що нѐе пѐлѐм и че вѐ камарата нѐма корупция.

Стопански, търговски, финансови и фискални бѐжжѐ.

Мито на цимента.

Поради натисване действото на закона за настѐрѐние строѐжа, намаленото мито на цимента от 450 лв. на тонъ на 40 лв. прѐстава да бѐде вѐ сила от 1 януари т. г. Това обстоятелство е създавало най-нежелателно положение на циментовия пазар. Върху тази временна база се сключват продажби. Съ този въпрос вече се е занимавало финансовото министерство и от тамъ се съобщава, че веднага слѐдѐ вѐзване закона, който ще даде право на финансовия министѐръ да определи специална курсова равнина за митата на предметите от първа необходимост, митото на цимента отново ще се намали на 30 лв. за тонъ, т. е. митото на цимента ще се събира вѐ минимална, безъ никаква курсова равнина.

Въ такѐвъ случай цената на мѐстния циментъ ще бѐде вѐ пѐлна зависимост отъ външната конкуренция, която ще бѐде облекчена отъ сегашното мито — 450 лв. Това трѐбва да се има предѐ видѐ отъ всички търговци и купувачи, които иначе се излагат на големи загуби. Вѐ министерството на финансите считатъ мѐстната и циментова индустрия за достатѐчно модернизирана и силна за да не се пѐжда отъ мѐтнѐшка протекция.

Панаири и изложби през мартъ, 1924 г.

В Лайпциг, отъ 2 до 8 мартъ — международна мострена изложба, за технически, конструктивни и разни други стоки.

В Лион, отъ 3 до 16 мартъ, 13-а международна мострена изложба.

В Браслау, 8 до 17 мартъ, 14-та международна мострена изложба.

В Виена, отъ 9 до 15 мартъ, 6-та международна мострена изложба.

В Утрехт (Холандия), отъ 11 до 20 мартъ 10-та международна мострена изложба.

В Кьонигсбергъ (Германия), отъ 16 до 20 мартъ, 10-та международна изложба за дървесна индустрия.

В Прага, отъ 16 до 23 мартъ, осма международна мострена изложба.

В Барселона (Испания), отъ 29 мартъ до 5 априлъ, 5-а международна мострена изложба.

В Нилъ (Германия), 5-а северна изложба.

В Лайпциг, изложба на обработени и сурови кожи и текстилни изделия.

за банкнотите.

Известенъ пѐтъ съобщаваме тѐкъ, че новите банкноти трѐбва грижливо да се прѐдпазватъ отъ поврѐди: ексквания, опаквания, очувания и т. н. които влияятъ за обезпѐвяването имъ и загубата ще я понасѐтъ ония, които ставатъ най-последни прѐтежатели на поврѐдените банкноти.

Съобщихме много пѐти, съобщаваме и сега, че банкнотите, при различните поврѐди губятъ отъ стойността си слѐдѐването вѐ Б. Н. Банка ще се правятъ:

0% т. е. не се изплаща банкнота, която представлява парче по малко отъ половината ѐ, макаръ и да има номерата ѐ буквата на сериата, и банкноти съ двата номера поврѐдени, 50% — банкнота, равна на поледената или повече отъ половината, но съ единъ цѐлъ номеръ и буквата на сериата.

50% — банкнота, съ двата номера поврѐдени, ако отъ цифрите ѐ могло да се установи цѐлѐния номеръ.

75% — ако банкнотата ѐ парче по голѐмо отъ нейната половина и има запазени двата ѐ номера и буквата на сериата.

80% — банкнота, небрежно съхранена, или върху която е писано, макаръ и иначе вѐрвана.

Б. Н. Банка продължава да не приема банкнотите:

100 левони, серия А, отъ № 202,001 до № 203,000 и отъ № 204,001 до № 210,000.

50 левони, серия М, отъ № 55,001 до № 57,000, и отъ № 57,501 до № 58,000.

50 левони, серия Ф, отъ № 486,001 до № 496,000.

10 левони, серия А, И, отъ № 400,001 до № 401,000, отъ № 410,001 до № 411,000 и отъ № 420,501 до 420,700.

Лезерсонъ, Хѐтчинсонъ, Рѐшевъ, Биро.

Равенс се — отъ рѐжа — вѐ Варна циркуларъ, датиранъ: „София, януари 1924 г., 14, улица „Лѐга“ съ горните 4 поднеса, а бланкиранъ „Лѐвантъ Компани Лимитедъ“ (България) London office, 14 Austin Friars, E. C. 2, телеграфически адресъ: „Апозантинъ“, телефонъ № 269“.

Тѐзи гѐда, изглежда, замѐствамъ „Джеймсъ Тѐлъ“ вѐ България и „Лѐвантъ Компани Лимитедъ“ вѐ Лондонъ, която се прѐдставяше отъ първия, а подписанъ отъ Дѐж. Тѐлъ, нито отъ отъ Лѐвантъ Компани Лимитедъ има циркуларъ!

Гѐдата казватъ, че „Апозантинъ“, или Лѐвантъ Компани (България) Лимитедъ е дѐство, съставено специално за България преди четири години отъ „Лѐвантъ Компани Лимитедъ Лондонъ“. Нито преди 4 години, нито сега „Лѐвантъ Компани Лимитедъ“ не издава циркуларъ да извѐсти, че е образувано подобно дѐство, специално за България. Джеймсъ Тѐлъ е вѐ София, неговъ чиновникъ Бошнаковъ е вѐ Варна, ѐрата на улѐците вѐ София съществуватъ на ѐрата на тѐхните заведения. Въпроса става единъ: защо съществъ чужди лица на тѐзи заведения ги обявяватъ за спон? За търговците вѐ Варна единъгата става повече загадѐчна отъ това, че циркуларъ се разнася и раздава отъ рѐжа отъ служачи на Джеймсъ Тѐлъ и тѐсно отъ неговъ варненски магазинъ, върху ѐпратъ, на който сѐмѐжъ Бошнаковъ е оказалъ своя ѐрма?

А, вслѐдствие слѐхѐтъ, че „Лѐвантъ Компани Лимитедъ“, Лондонъ, ликвидира, единъгата още повече расте. Търговците се запитватъ: не е ли жертва на некаква мистификация?

Увѐрени сме, че ще се дадатъ нужните освѐтления, за да се набѐгнатъ всичките подѐрѐжѐ.

Подъ катанеца.

Календѐриятъ постави бодливъ тѐлъ по вратите на търг. уѐце и академията, като че е отъ дѐда му доисена. К. Геновъ окачи катанецъ на високата порта на камарата, като че е бацинъ ку имотъ. Сандѐ сѐщо сложилъ тежкия катанецъ на желѐзните врати на борсата, като че е бацина му мушкетѐ. И разпратъ Цанѐ, Бостадѐнъ и Сандѐ — пѐма достѐжъ до насѐ и до нашите работи вѐтъ „Тѐрг. Пром. Защита“, тѐлта и катанците ѐ прѐчатъ.

— Бре с.р.м.м. имѐ отговарятъ умните хора, че не виждатъ ли глупостъ сѐ? Тѐрг. Промисленъ Защита“ не пропѐква отъ вратите, а отъ прозорците

Българско Акц. Д-во „ДРУЖБА“, Варна.

Генерално прѐдставителство

на Германски, Австрийски и Унгарски Фабрики за индустриални и земледѐлчески машини.

ГЛАВЕНЪ ПРЕДСТАВИТЕЛЪ

на **НИКОЛАЙ ФАХЕРЪ & С-ие** АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ВЪ СОФИЯ,

за прочутите вършачни гарнитури отъ Унгарските държавни желѐзници, а така сѐщо и разни индустриални машини. Доставка: бензинови, суровъ газови, дизелови, полудизелови и газови машини и водни турбини отъ различни величини. Сѐщо доставка: бензинови, газови и парни вършачни гарнитури.

Мелнични инсталации, пѐлѐве, постаменти и пр. На складъ се намиратъ разни мотори, мелнични постаменти и пр. и пр.

Доставка бѐра и либерални условия.

От дружеството.

НИСИМЪ Н. ТОЛЕДО

ВАРНА.

Вносъ — Износъ — Прѐдставителство

на желѐзария едра и дребна.

Джамоуе белгийски отъ най-реномирани фабрики; всѐкакви колонизални стоки.

На сериозни запитвания за доставки се отговаря незабавно.

Телеграфически адресъ: ТОЛЕДО.

Г-3

и отъ тамъ всичко вижда. Ако вѐтворите прозорците си, отъ компните ви ще се промѐкне и пакъ ще вижда; но това, което правите съ затваряне вратите на обществените заведения показва, че вѐ тѐкъ ставатъ нечѐсти работи, които се страхуватъ отъ вѐстникарския погледъ.

Или, най-малкото, че тѐ, които така скриватъ дѐлата си сѐ много платкумни и неумѐтурни хора.

ОТЪ ЧУЖБИНА.

Унгария.

Заема на Унгарския Мелничарски Синдикатъ.

Унгарския Мелничарски Синдикатъ отъ прѐди известно врѐме водеше прѐговори вѐ Лондонъ сѐ една отъ най-големите банки (английски) да сключи единъ заемъ отъ 500,000 англ. лири. Синдикатъ намѐрѐва да ангажира тази сума вѐ тежестъ на тази годишния износъ на брашна. Вѐ действителностъ, задъ този сточенъ заемъ стоп унгарското правителство, започна Мелничарския Съюзъ ѐпгърира само като търсѐтел на заема и като жѐрантинъ, докато заема ще се турѐ вѐ разположение на правителството при условие вѐ срокъ на 9 мѐсеца да го пѐдѐлѐжи. Съ лондонската банка прѐговори директора на Мелничарския Синдикатъ, който сѐ тази цѐлъ отпѐтува вѐ Лондонъ. Прѐговорите още не сѐ довършени, защото между дѐтъ най-важни мелнични прѐдприятия не е разрѐшенъ въпросъ, какъ да се технически разѐне заема

Росия.

Руската търговска политика спрямо Турция.

По известия отъ Руската търговска агенция, плановете на Съѐтѐна Росия по отношение търговската политика съ Турция се състоятъ вѐ намѐрѐването да прѐдлагатъ на турските народни маси нужните стоки по минимални цѐни. Политически условия, които се елагаха на пѐти на изработването на тѐзи плановете, се смѐтатъ като на първо мѐсто изпѐлнени. Дори прѐтъ течението на този мѐсецъ, руските стоки, марамѐ съ сточатъ отъ

други страни се появѐха вѐ турската пѐща.

Броя на работниците вѐ руските прѐдприятия.

Вѐ най-важните инстатутѐ вѐ коновете на Съѐтѐската Република прѐтъ последните дѐтъ години, вѐ свърѐзка съ пѐдигането на производството, настѐпи и брѐ на работещите работници. Вѐ септември 1922 г. цѐлото работническо доѐстѐна вѐ прѐдприятията на национализирани отъ страна на държавата индустрии, 765,352 прѐтъ вѐ 603,577 вѐ септември 1922 г. и 597,526 вѐ септември 1921 г. Брѐ на работниците е порастѐналъ:

	1921 г.	1922 г.	1923 г.
вѐ науч. инд.	135,827	136,841	203,641
вѐ лесен.	34,987	38,642	84,780
вѐ тѐмѐ.	7,508	7,937	11,502
вѐ наѐтѐ.	27,126	27,188	42,671

Вѐ руската транспортна индустрия на 1 октомври 1922 г. имаше 592,363 работници, на 1 януари 1923 г. 708,428, а на 1 августъ 1923 г. 748,659. Изпѐло брѐ на руските работници вѐ до-главните индустрии вѐ-лева надъ 2 милиона.

Ромжния.

Паричната ѐ стагнация.

Вѐ последно врѐме, паричната стагнация вѐ Ромжния е всѐла тѐвѐрѐдъ неприятни разѐри. При пощенските установления вѐдѐ такава оскѐдностъ отъ пари, че дори телеграфически прѐщаните пари по седмѐци не могатъ да се изпѐлатѐ. Банкитѐ се постоянно споразѐмѐватъ и вѐдѐрѐжатъ отъ даване кредитъ, така че при частно обрѐщане и поискване за заемане пари може да се плати повече отъ 2 на сто дневно. Тѐзи отношения на банкитѐ прѐдизвикватъ остри нападки и вѐ печата, и вѐ парламента. Изобличено е прикѐстѐлото вѐ нерадене на страната, че паричната оскѐдностъ е послѐдѐица отъ неуспѐхитѐ на правителството и отъ погрѐшната правителствена дѐ-кларационна политика и че сѐ всѐко това е причинена тежѐна криза на ромжненската индустрия. За народната банка може да се каже, че се мамира вѐ съѐвѐжъ критическо положение. Вѐрѐжѐжането и екипирането на войската, вслѐдствие паричната оскѐдностъ, е сѐщо така вѐ лошо състояние.

Я. Г. ЦУКАТО & Д. АНЕМОНЕВЪ

ВАРНА

РАЗПОЛАГА И ПРОДАВА НА ЕДРО И ДРЪБНО ВИНА, РАКИИ, КОНЯЦИ, ЛИКЬОРИ И ДРУГИ

По случай празниците, пустпати се въ продажба най-първокачествени натурални бели и черни вина, гроздов първокачествен пелин, гроздови и оливови ракии, а особено:

САМЪЗЛИЯ ДАМСКА МАСТИКА

и всъщност най-доброкачествени винени **КОНЯЦИ**
Всъщност вид **ЛИКЬОРИ** въ стъкла и на литър

Нещо се намери клиент, който адекватно на осачо. децните и
от отличити те тоен

Варненска стокова борса

14 февруари 1924 год.

Седмичен преглед.

Началото на седмицата бѣ заварено при една по-силна оживеност въ купуването и въ затвърдяването на цѣнитѣ на кукуруза, понеже товаренето на параходи продължи все така усилено, както и прѣвъ по-миналите седмици. И прѣвъ първите три дни отъ настоящата седмица — отъ 420 л. на 6 февруари — цѣнитѣ на кукуруза достигнаха на 425 л. 100 кгр. на 9 февруари, когато тенденцията бѣше и за още по-голямо покачване. Обаче купувачитѣ на 11 февруари, отказваха да дадатъ по-високи цѣни отъ 425 л. и тои денъ 71 вагона кукурузъ останаха не продадени.

Къмъ прѣгледа си отъ миналата седмица дължимъ да припомнимъ продажбата на 2 1/2 вагона бобъ, продадени вънъ отъ борсата по 885 л. 100 кгр.

А за прѣвъ настоящата седмица трѣбва да отбѣлимъ че отъ 6 до 13 февруари, включително, отъ станциитѣ пристигнаха всичко 628 вагона — зимница 43 ваг., кукурузъ 527 ваг., ржъ 4 ваг., бобъ 16 ваг., ечимикъ 9 ваг., леца 3 ваг., тикв. сѣме 2 ваг., и 2 в. фий. Продадохъ се прѣвъ седмицата:

На 6 февруари — кукурузъ 29 1/2 вагона по 420 л. 100 кгр., зимница 5 вагона по 505 до 532-50 л. 100 кгр., тикв. сѣме 1 вагонъ по 760 л. 100 кгр., леца 1/2 ваг. по 480 л. 100 кгр., ржъ, 1 ваг. по 180 л. 100 кгр., ечимикъ 1 вагонъ по 500 л. 100 кгр.

На 7 февр. — зимница 3 1/2 вагона по 505 до 520 лева 100 кгр., бобъ 3 вагона по 890 л. 100 кгр., кукурузъ 20 вагона по 417-50 до 422-50 л. 100 кгр.

На 8 февр. — зимница 2 в. по 535 до 550, бобъ 2 вагона по 887-50 до 890 лева 100 кгр., ржъ 1 вагонъ по 390 л. 100 килограма.

На 9 февр. — кукурузъ 32 в. по 425 лева 100 кгр.

На 11 февр. — зимница 8 1/2 вагона по 500 до 555, лева 100 кгр., бобъ 4 1/2 ваг. по 822-50 л. 100 кгр., ечимикъ 1 вагонъ по 480 л. 100 килогр., кукурузъ 14 1/2 вагона по 422 л. 100 кгр.

На 12 февр. — зимница 5 в. по 540 до 560 лева 100 кгр., ржъ 1 вагонъ по 370 л. 100 кгр., бобъ 1 1/2 вагона по 880 до 890 лева 100 кгр., тиквено сѣме 1/2 вагонъ по 820 лева 100 кгр., кукурузъ 61 вагона по 420 л. 100 кгр.

На 13 февр. — кукурузъ 42 вагона по 420 лева 100 кгр., зимница 4 вагона по 515—545 лева 100 кгр., ечимикъ 3 вагона по 475 лева 100 кгр.

Тенденцията на цѣнитѣ сѣ възгледъ къмъ поддържане. Съ такава тенденция сѣ цѣнитѣ на зимницата и въ Цариградъ, кждѣто напоследъкъ тя се продава по 14 гроша ока. Бѣдата за нѣмоща и е въ това,

че Бѣлг. Парак. Д-во се оказало неспособно да го обслужва — напоследъкъ то сѣвѣтъ занемари службата си за него, като е почти изоставило линията до Цариградъ, прѣди месецъ, защото желѣзницитѣ не имъ донасяли тонажъ, а сега, защо „Бѣлгария“ и „Кирилъ“ сѣ въ поправка, а „Варна“ и „Ц. Фердинандъ“ не могатъ да се откъпятъ отъ Гърция, кждѣто ги завариха буритѣ и ги задържаха. Търговцитѣ, приготвили стовитѣ си, чакатъ сѣ болка на душата „сѣ бѣлгарекитѣ параходи да ги обслужватъ не зная кога.

Лияцата.

Варна, 14 февруари 1923 г.

Коловизаната пияца се намира подъ влиянието и тежестта на слабото търсене отъ външността и на извѣстията отъ странство за повишениата на цѣнитѣ за всички артикули, които цѣни още не сѣ добри установени, вслѣдствие на което офериранията не се приематъ за напълно сигурни. Вслѣдствие на туй и поръчки за въ странство не се правятъ така много.

За манифактурата прѣдложениата отъ странство фиксиратъ вече 20% повишение на всички артикули памучни. Французкитѣ стоки и при това повишение мѣтно се достигатъ, защото фабриктѣ не се задоволяватъ само съ 20%-ното повишение. За манифактурата, освѣтъ това повишение, и законна за забраната появила да се опрѣтъ голѣмитѣ поръчки за стоки отъ странство. Въпрѣки извѣстията отъ странство за повишениата на всички почти стоки, въ нашата пияца цѣнитѣ не сѣ още повишени и готови сѣ търговцитѣ на още по-ниски цѣни да продаватъ, но нѣма никакви купувачи.

Отговоръ на статийтѣ

„Пощата, Тенеграфа и Телефона, початани въ броеве № 33 и 34 на в-къ „Търговско-Промислена Защита“, Варна.

(Продължение отъ бр. 640).

Но всички тѣзи недѣли на службата сѣ изтъквани не веднажъ не само на голѣмото на чалство, а и на публиката. Искано е съдѣствие и отъ едно то и отъ другото. Началството ми е давало цененъ конкурсъ до колкото е било въ състояние да го даде. Службѣтѣ сѣ разстроени по причина на войнитѣ. Сега всичко е болно, всичко се намира въ периодъ на възстановяване. Какъ вие искате именно поща, телеграфа, телефони да правятъ изключения — тѣ, които пансоза на плещитѣ си войнитѣ, за които не дойде редъ нито едно гвоздейче да се купи отъ 1915 до 1919 год., чито инвентари не сѣ само извѣстели но сѣ и отъ стари системи, бихъ казалъ

първобитни? Стопанска Бѣлгария строго слѣди и въ вся година спада по една частъ отъ работоспособността на инвентаритѣ си, а необходимостта трѣбва нѣколко да сѣ амортирани и въ държавния балансъ, да се запиеватъ на стойностъ единъ левъ, а въ подновяване, на които трѣбватъ стотаци и милиони левове.

Открийте и вие, както сме направили и ние отъ доста време насамъ кампания да се обособи нашия институтъ автономно, като наприхър Народната Банка, да му сѣ отдели бюджета отъ държавния и да застане въ погвата на индустриално предпринятие. Тогава ще имаме редовни съобщения, нахраненъ и задоволенъ персоналъ и рентиранъ прилично държавенъ капиталъ.

Къмъ публиката пакъ сме отправили маса апли въ поддръжка. За да построимъ специална телефонна верига София, банкитѣ туриха на разположението ми 2 милиона, когато сѣ нуудни 20! Да си доставимъ специаленъ телефоненъ нумераторъ за Варна — тѣмъ когато да се реализиратъ идеи, партианството все върхъ — защо на това идиотско правителство да даваме конкурсъ (като че ли правителството или лично азъ ще го изпълняваме, а не стопанската Варна) — провали се всичко. Какво общо азъ лично сѣмъ правилъ моля справка броеве 26 и 39 год. I. отъ органа на Варнен. Търговска Камара — „Икономически Известия“, четири броя отъ „Варненска Поща“ отъ края на 1921 г. и началото на 1922 г. специалната моя книга издание 1922 год. упътване по пощитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ. Читателъ ме какво сѣмъ правилъ азъ и какво пати сѣмъ си по подла оставката за да недействувамъ нещо отъ голѣмитѣ. Не сѣмъ защитавалъ безогледно, а сѣмъ обяснявалъ това, което профанитѣ не могатъ да знаятъ — всичкитѣ технически недѣли да стоварватъ на плещитѣ на изтъкнатия персоналъ.

Нека си иматъ прѣдъ видъ още две много важни обстоятелства.

1. Нѣ, поранала по п. т. т. сме повече или по-малко специализирани-техници. Ние не учаваме въ резервната армия на всяка политическа партия и при падане и качване на последнитѣ на власт и ние да падаме, и сѣ качваме. Ние не импонираме съ политическа принадлежностъ нито съ връзки съ големци, а съ лични знания и годности.

2. Въ нашия институтъ за голѣмо съжаление на всички искрени техни редетели царува грубата, първобитната бихъ казалъ централизация още отъ времето на руската окупация. Инициатива за всичко има само Главната Дирекция. Ние сме изпълнителни органи, т.е. умѣтъ. Не можемъ прочее ние да диктуваме условия на на-

чалството си. Това е нашия контрактъ при постъпването ни и тамъ ние трѣбва да се придържаме. Не ни ли е удобенъ контрактъ, трѣбва да си отидемъ. А въ майка Бѣлгария, гдето до сега царъ само за висшата и умразата, всѣкакви достойнства и добродетели се смятатъ всеобщо достѣпни, всеки за всичко се смята привилегия, нашето отиване прочее именно се желае. Ние обаче смятаме, че тѣмъ сега е недостойно да дезертираме, тѣмъ сега когато възъ ни канятъ съ двойна и тройна запламата на сегашната, а държавата по силата на една желателна необходимостъ по-мече отъ това, което ни дава не може да стори.

Ей за това не си подаваме оставката. Едно време нашитѣ предшественици сѣ плашили съ оставка, ала сѣ имали въдъ гърба си подкрепата на двореца и въ сжщностъ тѣ не сѣ надали, а двореца се е налагалъ. — Днесъ не е тѣй.

9.1.1924. гр. Варна.

Н-къ Станция:

Н. Пенчевъ.

Нови фирми.

Прѣустроена фирма. Фирмата на Акционер. Д-во „Пѣйчевъ, Патамански, Дончевъ“ въ Варна, сѣ наизагането отъ фирмата и отъ д-то — по подаване оставка — на г. Хр. Дончевъ, е прѣтърпѣла измѣнение като се е прѣустроила съ наизагането въ нея вмѣсто г-нъ Дончева на г. Мехмедъ Мумджиевъ.

Замѣнена е и ще функционира подъ наименованието:

Пѣйчевъ Патамански & С-ие

Ала. Х-ство.

Ще се подписва отъ прѣдседатели и членъ-делегата Гр. А. Пѣйчевъ, членовѣтъ Асѣвъ Р. Патамански и Мехмедъ Мумджиевъ, съгласно наредения отъ януари т. г. циркуляръ

Измѣнена фирма.

Столичнитѣ солидни търговци г. г. Миселъ и Жакъ Фархи, които произхождатъ отъ почти половинъ вѣковната фирма на г-нъ Фархи „Бонмарше“ въ Русе, до края на изтеклата 1923 година съставляваща фирмата на събирателното д-ство „Миселъ & Жакъ Фархи“ въ София сѣ и променили отъ събирателно на командитно д-ство подъ наименование:

Британо бѣлгар. командитно дружество.

„Миселъ & Жакъ Фархи & С-ие“, като сѣ приели за свой съдружникъ командитора Леантъ Комани Димитровъ — Лондонъ.

Цѣлата на новото командитно д-ство е да продължи да търгува, както и старото д-ство, съ манифактурни стоки на едро. Активна и пасивна на старото д-ство минава върху новото, което е зарегиотровано въ регистъра на Софийския окр. съдъ под № 183/1924 г.

Промената е пострѣцната въ търговския свѣтъ у насъ съ особено довѣрие, имайки за гаранция имената съ особено добро търговско минало на изограничено отговорнитѣ съставители на фирмата г. г. Миселъ & Жакъ Фархи. Ние й пожелаваме добри успѣхи.

ХРОНИКА

Поповска Кредитна Банка, която, отъ откриването на клона си и житарско-комиссионния си отдѣлъ въ Варна, се помещаваше въ първия етажъ на зградата на Търгон. Акционер-

ното Д-во „Дружба“, ул. „Цариградска“, се прѣмѣсти по сжщия редъ, въ сжщата улица, въ помѣщението, дѣто отъ нѣколко години се помещаваше варненския клонъ на бѣлгартъ „Бѣлгарска Централна Банка“ а напоследъкъ — варненския клонъ на „Бѣлгарска Кредитна Банка“, сѣрѣщу Варненската търговска камара. Това ва свѣдѣние на г. г. клиентитѣ на Поповска Кредитна Банка и на всички, които се интересуватъ отъ нея и житарско-комиссионния и отдѣлъ.

Прѣоцената на върненитѣ храни, върху които ще се събира износното мито е станала, както слѣдъ: жито 5 л., царевича 4 л., другитѣ артикули 3 л., брашно 7 л. Прѣдприето е на митницитѣ телеграфически отъ 1 мартъ т. г. по тая оцѣнка да събиратъ митата.

Къмъ книгоиздателитѣ въ Бѣлгария. Книжовно-просвѣтителенъ отдѣлъ при Бѣлгарския Народенъ Морски Сговоръ въ желанието си да спиева отапно отапла „Морски Книгоиздѣл“ въ официалния органъ на Сговора „Морски Сговоръ“ — а отъ друга страна за да попълни и библиотеката на Б. Н. М. Сговоръ съ всички трудове по морскитѣ въпроси издалъ въ Бѣлгария, мѣли бѣлгаритѣ книгоиздателъ да изпращатъ безплатно по два екземпляра отъ тѣхъ книги, които третиратъ морскитѣ въпроси.

Въ случай, че по икономически съображения нѣматъ възможностъ да подпомогнатъ Сговора, то нема изпращатъ само по единъ екземпляръ съ наложени платежъ на адресъ: Главно Управително тѣло на Б. Н. М. Сговоръ — Книжовно-просвѣтителенъ отдѣлъ — Варна.

На митницитѣ е прѣдписано да внимаватъ при случанитѣ на пристигане на патици отъ странство да не се внесатъ тѣква количества плодове, джумъ, хава, шоколадъ, тоалетни води и др., които прѣвншатъ тѣхнитѣ лични нужди прѣвъ врѣме на пътуването и сѣ консумирани частъ отъ тѣхъ до пристигането имъ на бѣлгарската граница или пристанище — се допуска само останалата частъ.

Б. Н. Банка. Има утвърдени отъ министерския свѣтъ да развѣрши на частнитѣ банки, които иматъ специални текущи сметки при нея и клоновѣтъ и — дѣно на полици въ ликвидация, да промѣнитъ на издѣлнитѣ имъ поличитѣ сѣ надъ 10 хиляди лева, ако внесатъ по 20% до окончателното имъ задължение.

Дирекцията на желѣзницитѣ, съ окръжно под № 737 отъ 26 януари 1924 г. е прѣдписала на портвитѣ управления да събиратъ въ тронѣ развѣрши всички такси отъ грѣзѣнтѣ параходи, които спиратъ на бѣлгарскитѣ пристанища. Изплатеното на това окръжно е почнало отъ 11 того. Понеже имамъ много случаи, когато сѣщата Дирекция, намѣсто да изплати веджъ, нѣобожда очн, ние се резервираме да пишемъ въ личнитѣ броеве — като се одобряемъ съ положителни свѣдѣния и освѣдѣния по мотивитѣ, на които се базира тая разпорѣдка, която иде тѣмъ въ разгара на нашата нѣмощъ и нѣму най-много врѣди — какви примери имамъ отъ това изкуствену пострѣцване на конкуренцията на тонажа.

Съ царски указъ сѣ назначени г. г. Пѣйковъ Божидаръ и Савитай Коевъ за пострѣдници въ Варненската стокова борса. Тѣ бѣха прѣдварително избрани отъ общото събрание на членовѣтъ на борсата.